

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 918. Quinam absolvere possint à dictis pænis aut in iis dispensare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

cum Sanch. l. c. num. 6. 8. & Barbos. de potest. Episc. p. 3. alleg. 102. n. 30. Talemque non esse, si extra linem clausuræ non totum corpus sed partem haberet monialis.

Quest. 918. quinam absolvere possint à dictis pœnis aut in iis dispensare?

1. Resp. ad primum: posse ab excommunicatio-
ne illa absolvere Romanos pœnitentiarios
ex commissione Pontificis, & Episcopos, si ea ex-
communicatio sit occulta in virtute Trid. sess. 24.
c. 6. de reformat. concedentis illis omnes casus oc-
cultos Episcopo, tradit Delb. du. 22. num. 1. contra
Ricciu in pr. Tom. 1. resol. 544. num. 5. Zech.
de casib. reserv. cas. 10. num. 1. Zerot. l. c. v. mo-
nialis ad 8. qua sit. & alios cententes Episcopos
non posse absolvere in virtute Trident. à casibus
post illius publicationem reservatis à Papa, cujus
contrarium ex eo probat Delb. quod per reserva-
tiones Concilio generali posteriores propter illius
gravitatem decretaque in eo tam matura delibe-
ratione sancita, non censetur derogatum, nisi in
illis ejusque decretis fiat expressa & specifica mentio,
ut tradunt Henriq. l. 7. c. 26. n. 3. Menoch. vol. 3.
conf. 294. n. 11. & 12. Covarr. l. 4. variar. c. 16.
n. 6. Paris. l. 2. conf. 2. n. 2. Cavale. p. 1. dec. 29.
n. 16. quos citat & sequitur Dian. p. 2. tr. 5. resol.
35. quod confirmari potest ex eo, quod hæresis
post Trid. reservata in Bulla cœnæ & tamen juxta
valde probabilem multorum DD. ab illa, dum
est occulta, absolvere possit Episcopus, etiam per
alium, virtute Trident. quæ illi non derogatur
in Bulla cœnæ quo ad casus occultos in ea con-
tentos. Ad hæc, quos Episcopus absolvere possit
jam consuetudine receptum teneant DD. quos
citat & sequitur Bonac. de claus. q. 1. p. 5. n. 1.
Dian. p. 3. tr. 2. resol. 66. Lezan. v. clausura n. 20.
neque etiam, ut obtundunt Adversarii, dici possit,
quod per S. Congregationem Cardinalium decla-
raturum contrarium, de qua Sanch. tr. de hæres.
c. 5. du. 1. n. 1. in qua dicitur, quod in delictis
occultis materiæ clausuræ derogatum fuerit dicto
decreto per Constitutionem Pii V. cum de dictis
declarationibus authenticæ non constet ut Delb.
l. c. num. 6. Item posse ab illa excommunicatione
licet publica quoslibet confessarios privilegiatos
toties quoties; cum religiosi habeant privilegium
absolvendi à casibus omnibus Pontifici reservatis
omnibusque pœnis & censuris ex illis confur-
gentibus, exceptis contentis in Bulla l. c. num. 2.
Tambur. de jur. Abb. d. 19. q. 5. num. 3. Delb.
l. c. num. 8. & alii apud illum externum seu con-
tentiosum, & sic denunciata vide apud eundem
du. ult.

2. Resp. ad secundum: potest quoque in
dicta privatione & inhabilitate occultis in virtute
Trident. sess. 24. c. 6. de reformat. Episcopus cum
suis subditis. Delb. l. c. du. 29. dispensare item,
ut idem num. 3. contra Graff. p. 1. l. 4. cap. 23.
num. 12. ex privilegio religiosi superior etiam
localis cum suis subditis regularibus, cum in eos
jurisdictionem quasi Episcopalem habeat. Idem
tenent Henriq. l. 14. cap. 19. num. 2. Dian. l. c.
Peyerin. Tom. 1. de privil. minor. in cons. 6. Julii
11. num. 24. Porcell. in dub. regul. v. claus.
monial. num. 28. Bonac. cit. p. 5. vide quoque
apud Delb. n. 5. aliosque ab eo citatos privilegi-
um hoc concessum à variis pontificibus diversis
ordinibus religiosi, & hoc præsertim, cum hæc pœnæ
non sint reservatæ Pontifici, an verò superior reli-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

giosus etiam localis in iis dispensare possit in foro
externo, sicut potest in foro conscientie, in eo
non conveniunt AA. affirmant id ipsum Rodriq.
Tom. 1. regular. 99. q. 24. a. 17. Cruz. l. 1. de stat.
relig. c. 6. du. 15. concl. 6. negant probabiliter apud
Delb. l. c. n. 11. Peyren. l. c. n. 25. Bonacin. l. c. n. 5.
& alii. Illud certum videtur, non posse superiorem
regularem delegare hanc facultatem dispensandi
in iis, etiam quo ad forum conscientie, cum Pius
V. in privilegio super hoc iis dato expressè dicat,
ut religiosus superior per se ipsum id possit. Delb.
num. 6. remittens ad Sorbum ex Rodriq. LL.
cit.

*Quest. 919 qualiter & quibus ingressus
intra septa monasterii monialium sit
prohibitus?*

1. Resp. primo in genere: est is prohibitus sub
variis pœnis de quibus in fine hujus cap.
tum à Bonif. VIII. in c. periculoso. b. r. in 6. tum à
Trid. omnibus cujuscunque ætatis, sexus & con-
ditionis sine licentia ex causa legitima & necessaria
è superiore concessa, quæ prohibitio confirmata à
Pio V. Greg. XIII. Sixto V. variis constitutionibus
auctis aut de novo adjectis pœnis, uti hæc omnia
explanabuntur in sequentibus,

2. Resp. secundo: Excipiuntur nihilominus
primo tacite Reges, Regina, earum filii & filia
ac nepotes, ut habet communis contra Meroll. &
Bonacin. apud Delb. cit. du. 30. argumento de-
sumpto ex constit. Greg. XIII. quæ incipit ubi
gratia, dum ibi prohibendo illum ingressum qui-
buscunque personis subdit, etiamsi illæ sint Comi-
tissæ, utpote per quæ verba satis manifestè exclu-
duntur personæ altioris ordinis. Delb. l. c. du. 30.
n. 3. Et quia sub generalibus istiusmodi decretis
prohibitivis ob eorum excellentiam non compre-
henduntur, nisi earum fiat specialis mentio, ut
Castrop. l. c. p. 10. §. 1. n. 5. Secundo excipiuntur
infantes necdum adepti usum rationis, sive
masculi sive femina, nisi, ut limitat Delb. speciale
præceptum existat in contrarium, idque non tan-
tum, quia nec culpæ, nec censuræ capaces sunt
sed etiam quia in ea ætate constituti monialibus
occasionem peccandi præbere non possunt, quod
ipsum præcavere quia mens & finis erat Trid.
prohibentis ingressum hunc cujuscunque ætatis
personis, dici non potest his verbis comprehendit
etiam infantes, ac ita habet sententia communis,
pro qua immensam turmam AA. citat delb. l. c.
d. 30. n. 4. à quibus dum dissentire videntur aliqui
ab eodem citati propter declarationes aliquas, di-
cendum est declarationes, si authenticæ sint, intel-
ligendas tantum de pueris constitutis in ea ætate,
ut possint esse monialibus occasio peccandi. Unde
jam etiam moniales non prohibentur eos admittere,
cum prohibitio illa admissionis facta monialibus
sit accessoria prohibitione ingredientium, qualis
respectu infantium nulla est. Ita Castrop. l. c.
num. 2. cum Navar. comment. 4. de regul. n. 58.
Azor p. 1. l. 13. c. 8. q. 5. Rodriq. 99. regul.
Tom. 1. q. 46. a. 1. Suar. Tom. 4. de relig. tr. 8.
l. 1. c. 10. num. 2. Sanch. l. 6. sum. c. 16. in 5.
Barbos. l. c. num. 32. In dubio vero, num infans
habeat usum rationis, ac ita comprehen-
datur illa prohibitionem, utpote jam capax pec-
cati & censuræ, præsumitur is habere
illum, si septennis est; secus, si septennis
non est; cum communiter usus rationis

Q9992

non